

gelig Forestilling. Ganske vist taler Lovforslaget ogsaa om Nedrivning af Rederne, men det fastslaar, at Udryddelsen kan foregaa ved Gennemskydning. Nu hørte vi før, at to af de ærede Forslagsstillere var uenige, idet den ene vilde have Gennemskydning, den anden ikke. Denne Gennemskydning af Rederne er i Virkeligheden et unødigt Dyrplageri. Det er ikke alene Æggene, men ogsaa selve Fuglene, man paa denne Maade kommer til at ramme, og jeg antager, at man vil kunne gaa lidt mindre voldsomt frem og i alt Fald nøjes med Nedrivning af Rederne. For saa vidt glædede det mig, at det ærede Medlem for Skelskør-Kredsen (R. Andersen) i den Retning allerede begyndte at kritisere sit eget Lovforslag. I det hele taget har man mærket et Tilbagetog fra Lovforslagets enkelte Bestemmelser. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Andreasen) har slugt det raat og anbefalet det hele, men Soldaterne, der kommer bagefter, svigter en for en, og saa bliver de uenige — det er det, der kaldes national Samling.

Lovforslaget mangler ogsaa en Bestemmelse om, at Børn ikke maa deltage i dette Ødelæggelsesarbejde. (*Ordføreren for Forslagsstillerne* [Andreasen]: Saa vil Bornholm ogsaa være med!). Den ærede Ordfører nævner Bornholm. Det ærede Medlem for Bogense-Kredsen (G. Fog-Petersen) fortalte jo med megen Humor, hvorledes Børnene derovre klatrede op og rev Rederne ned. Det forekommer mig, at det ikke er nogen heldig Façon at udrydde Raager paa. Man skal holde Børnene borte fra et saadant Arbejde. (Afbyrdelse af *Alfred Christensen*). Ja, Bornholmerne ogsaa, de er ikke fredhelige i saa Henseende. Det forekommer mig, at de ærede Forslagsstillere bør vide, at en saadan systematisk Ødelæggelse ikke er noget godt at oplade Børnenes Øjne for. Paa den Maade skaber man kun Raahed og Brutalitæt hos Børnene i Stedet for at fremme det gode og ædle, man gerne skulde have frem hos Ungdommen.

At de Herrer Forslagsstillere vil gaa rationelt til Værks, ser man ogsaa af, at der ikke i Lovforslaget er indsat en Bestemmelse om, at en vis Del af Rederne i en Koloni skal skærmes. I det Lovforslag, den højtærede Minister havde udarbejdet i 1912, var der dog en Bestemmelse om, at Løven ikke skulde gælde for Kolonier paa under 100 Reder, men her kendes ingen Naade, her skal Rub. og Stub ødelægges. Alt, hvad der er af Æg og

levende Fugle, skal falde under Geværernes eller Kanonerens Ild. Det forekommer mig da, at man har Ret til at sige, at et Lovforslag, der fremtræder i en saadan Form, er et brutalt Lovforslag. Og til Udgifterne herved skulde saa Staten bidrage med Halvdelen! Til Dyrbeskyttelse her i Landet giver Staten ikke en rød Øre, men til en systematisk Udryddelse af Dyr, til at skabe Forstyrrelse og Disharmoni i Fugleverdenen skal vi yde Penge! Mon ikke de, der kræver disse Forholdsregler, selv kunde betale de Bøsse-skud eller de Stiger og Stænger, der skal til her? Det forekommer rigtignok mig, at det er vel fordringsfuldt at forlange, at vi af Statens Penge skal yde Bidrag til denne systematiske Udryddelse af Raager her i Landet.

Jeg kan altsaa ikke anbefale dette Lovforslag, og jeg gentager, at skal det blive til Lov, bør det i alt Fald ændres ganske betydeligt. Men jeg er i det hele taget imod Tendensen i dette Lovforslag. Det forekommer mig, at der er en fuldkommen materialistisk og ensidig agrarisk Tendens i dette Lovforslag uden Spor af Hensynet til Fredningen af Landets Natur. Derfor ønsker jeg ikke dette Lovforslag fremmet, men skal det fremmes, mener jeg som sagt, at det bør undergaa en meget grundig Forandring, og i saa Henseende har vi jo heldigvis faaet forskellige Vink, ogsaa fra de ærede Forslagsstillere selv.

Ordføreren for Forslagsstillerne (*Andreasen*): Jeg skal først takke Landbrugsministeren, fordi han stillede sig saa velvilligt til Sagen og gav Løfte om at ville bistaa det Udvalg, der maatte blive nedsat, med at finde en Form for Spørgsmaalets Løsning, saa at vi — og det er sikkert det store Flertal —, der er klar over, at det ikke alene er berettiget, men ogsaa nødvendigt at skride ind mod den Plage, som Raagerne er, kan naa det Resultat, vi ønsker. Ministeren var bange for, at vi skulde komme for langt ud i Konsekvenserne og f. Eks. begynde at kræve Lovforanstaltninger til Bekæmpelse af Ukrudt o. s. v. Jeg vil dertil sige, at jeg vilde finde det meget prisværdigt, om den højtærede Trafikminister vilde paalægge Statsbaneledelsen at sørge for, at den ikke ødelægger de tilgrænsende Lodsejeres Marker ved at forsyne dem med Ukrudt fra Jernbaneskraaningerne. Jeg tror, at Amsraadene har deres Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold og paalægges deres Funktionærer at tage Hensyn dertil.